

USTAWA
z dnia 21 maja 2010 r.

Opracowano na pod-
stawie Dz. U. z 2010
r. Nr 101, poz. 647.

**o zmianie ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem
karnym w systemie dozoru elektronicznego**

Art. 1.

W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2008 r. Nr 172, poz. 1069 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) centralę monitorowania – centrum komputerowe wyposażone w narzędzia do przetwarzania danych osobowych, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹⁾), do rejestrowania, gromadzenia, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności materialno-techniczne związane z kontrolą zachowania skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego przy użyciu środków technicznych powierza się upoważnionemu podmiotowi dozoru, w całości lub w części.”;

3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Podmiotem prowadzącym centralę monitorowania może być upoważniony podmiot dozoru lub jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Sprawiedliwości.”;

4) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „Kodeksem

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2010 r. Nr 41, poz. 233.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz.

karnym wykonawczym”, z wyjątkiem przepisów dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności w zakładach karnych.”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 6. 1. Sąd penitencjarny może udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej jednego roku w systemie dozoru elektronicznego skazanemu na taką karę, posiadającemu określone miejsce stałego pobytu oraz zgodę osób pełnoletnich wspólnie z nim zamieszkujących, jeżeli jest to wystarczające do osiągnięcia celów kary oraz jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą jego osadzenia w zakładzie karnym, a udzieleniu takiego zezwolenia nie stoją na przeszkodzie warunki mieszkaniowe skazanego umożliwiające funkcjonowanie systemu dozoru elektronicznego, a także możliwości techniczno-organizacyjne wykonywania tego dozoru przez upoważniony podmiot dozoru, zwane dalej „warunkami technicznymi”. Jeżeli skazany rozpoczął już odbywanie kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym, należy mieć ponadto na względzie dotychczasowe zachowanie skazanego w czasie odbywania kary.
2. Do skazanego, któremu wymierzono dwie lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno, nieprzekraczających w sumie jednego roku, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie udziela się skazanemu w warunkach określonych w art. 64 § 2 Kodeksu karnego.”;

6) w art. 8:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udzielania wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i wykonywania nałożonych na niego obowiązków, a zwłaszcza kontaktowania się z sądowym kuratorem zawodowym oraz umożliwienia mu wejścia do mieszkania, w którym zainstalowano stacjonarne urządzenie monitorujące;”;

– w pkt 6 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 7,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sąd penitencjarny może nałożyć na skazanego obowiązki określone w art. 72 Kodeksu karnego.”;

7) art. 8a otrzymuje brzmienie:

1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 191 i Nr 40, poz. 227.

„Art. 8a. Udzielając zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, sąd penitencjarny określa rodzaj podlegających zainstalowaniu środków technicznych niezbędnych do kontrolowania zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym, przy uwzględnieniu miejsca, czasu, rodzaju i sposobu wykonywania obowiązków oraz zakazów nałożonych na skazanego.”;

8) uchyla się art. 9;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. W przypadku orzeczenia wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonej osoby, o którym mowa w art. 8 ust. 3, sąd penitencjarny poucza tę osobę o prawie do wystąpienia z wnioskiem o wyposażenie jej w stacjonarne lub przenośne urządzenie monitorujące, a w przypadku wyposażenia jej w urządzenie – również o sposobie postępowania z takim urządzeniem, w tym o czynnościach kontrolnych związanych z funkcjonowaniem aparatury monitorującej przeprowadzanych przez upoważniony podmiot dozoru.”;

10) w art. 13 uchyla się ust. 2;

11) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Skazany ma obowiązek zgłoszenia podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania gotowości do zainstalowania elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założenia nadajnika, w terminie i w sposób określony przez sąd penitencjarny.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiot prowadzący centralę monitorowania niezwłocznie powiadamia upoważniony podmiot dozoru o dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.”;

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż 24 godziny od ogłoszenia lub doręczenia skazanemu postanowienia o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego albo od zwolnienia skazanego z zakładu karnego.

3. Podmiot prowadzący centralę monitorowania ma obowiązek rejestracji zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.”;

12) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O niezgłoszeniu przez skazanego gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo o uchylaniu się skazanego od niezwłocznego zainstalowania przez upoważniony podmiot dozoru elektronicznego urządzenia rejestrującego lub od założenia nadajnika upoważniony podmiot dozoru niezwłocznie informuje sądowego kuratora zawodowego oraz sąd penitencjarny, który udzielił zezwolenia.”;

13) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli skazany nie zachowa wyznaczonego terminu do zgłoszenia podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania gotowości, o której mowa w art. 15 ust. 1, albo uchyla się od niezwłocznego zainstalowania przez upoważniony podmiot dozoru elektronicznego urządzenia rejestrującego lub od założenia nadajnika, sąd penitencjarny niezwłocznie uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i poleca doprowadzenie go do zakładu karnego.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4;

14) art. 21 i 22 otrzymują brzmienie:

„Art. 21. W przypadkach szczególnie ważnych dla skazanego, uzasadnionych warunkami zdrowotnymi, rodzinnymi lub osobistymi, sądowy kurator zawodowy może zezwolić skazanemu na oddalenie się poza miejsce, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, na okres nieprzekraczający jednorazowo 7 dni, w miarę potrzeby, w asyście osoby najbliższej lub osoby godnej zaufania.

Art. 22. Jeżeli po udzieleniu zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21, wystąpią nowe okoliczności uzasadniające przekonanie, że skazany w czasie tego oddalenia nie będzie przestrzegał porządku prawnego, sądowy kurator zawodowy niezwłocznie podejmuje decyzję o jego cofnięciu.”;

15) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Decyzje, o których mowa w art. 21 i 22, sądowy kurator zawodowy niezwłocznie przekazuje sędziemu penitencjarnemu.”;

16) uchyla się art. 23;

17) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Czasu przebywania skazanego poza miejscem stałego pobytu lub innym wskazanym miejscem na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 21, nie odlicza się od okresu odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, chyba że sędzia penitencjarny zarządzi inaczej, w przypadku gdy skazany w tym czasie nadużył zaufania. W przypadku wydania przez sędziego penitencjarnego zarządzenia o niezaliczeniu czasu przebywania poza miejscem stałego pobytu lub innym wskazanym miejscem skazanemu nie udziela się ponownego zezwolenia w tej samej sprawie.”;

18) w art. 25 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Po ustaniu przyczyny usunięcia urządzenia lub nadajnika sędzia penitencjarny, na wniosek sądowego kuratora zawodowego, zarządza jego ponowne zainstalowanie lub założenie. Przepisy art. 15–17 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 27:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z czynności uruchomienia środków technicznych, o której mowa w ust. 1, upoważniony podmiot dozoru elektronicznego sporządza protokół, a także nie-

zwłocznie zawiadamia sąd penitencjarny oraz sądowego kuratora zawodowego, zamieszczając o tym wzmiankę w protokole.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4;

20) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sąd penitencjarny uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli:

- 1) skazany, odbywając karę w tym systemie, naruszył porządek prawny, w szczególności popełnił przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, uchyla się od wykonania nałożonych obowiązków lub orzeczonego środka karnego;
- 2) odwołano przerwę w wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego z powodu innego niż ustanie przyczyny, dla której przerwa została udzielona;
- 3) skazany w czasie wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego został osadzony w zakładzie karnym w związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania lub wykonaniem kary w innej sprawie.”;

21) art. 29 i 30 otrzymują brzmienie:

„Art. 29. Sąd penitencjarny może uchylić zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli skazany korzystający z zezwolenia na oddalenie się, o którym mowa w art. 21, nie powrócił do określonego miejsca w wyznaczonym czasie.

Art. 30. W razie uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lub art. 29, sąd penitencjarny orzeka o tym, w jakim zakresie karę pozbawienia wolności uznać za wykonaną, uwzględniając zaliczenie na poczet kary okresu objętego systemem dozoru elektronicznego.”;

22) w art. 31 uchyla się ust. 3;

23) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Jeżeli w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie uchylono zezwolenia na odbycie kary w tym systemie, karę pozbawienia wolności uważa się za wykonaną z dniem zakończenia okresu objętego systemem dozoru elektronicznego.”;

24) uchyla się art. 34–37;

25) art. 38 i 39 otrzymują brzmienie:

„Art. 38. Orzekanie w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego należy do sądu penitencjarnego, w którego okręgu skazany przebywa.

Art. 39. W sprawach o udzielenie skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny orzeka na wniosek skazanego lub na wniosek jego obrońcy, prokuratora, sądowego kuratora zawodowego lub dyrektora zakładu karnego.”;

26) w art. 40 ust. 2- 4 otrzymują brzmienie:

- „2. Uzasadnienie wniosku powinno zawierać wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 6 ust. 1.
3. Do wniosku złożonego przez skazanego, jego obrońcę, prokuratora lub sądowego kuratora zawodowego dołącza się zgodę osoby lub osób, o których mowa w art. 11 ust. 1. W przypadku wniosku składanego przez dyrektora zakładu karnego zgodę taką uzyskuje sąd penitencjarny orzekający w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.
4. W przypadku złożenia wniosku o orzeczenie zakazu lub nałożenie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 3, do wniosku dołącza się zgodę osoby, której orzeczenie zakazu zbliżania się ma dotyczyć.”;

27) w art. 41 uchyla się ust. 3;

28) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Udział prokuratora w posiedzeniu o udzielenie zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego jest obowiązkowy.”;

29) w art. 42 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

- „2. Jeżeli udzieleniu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego stoją na przeszkodzie warunki techniczne, sędzia penitencjarny pozostawia wniosek bez rozpoznania.”;

30) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, sądowego kuratora zawodowego, jeżeli składał wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego; przed nałożeniem obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby sąd wysłuchuje również osobę, której zakaz zbliżania się ma dotyczyć, oraz właścicieli lub zarządców nieruchomości, budynków lub obiektów, w przypadku, o którym mowa w art. 14.”;

31) w art. 44:

a) w ust. 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) wyznacza termin i określa sposób zgłoszenia przez skazanego podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania gotowości do zainstalowania elektronicznego urządzenia rejestrującego lub założenia nadajnika.”,

- uchyla się pkt 3,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpis postanowienia sądu penitencjarnego przesyła się niezwłocznie sądowemu kuratorowi zawodowemu i upoważnionemu podmiotowi dozoru.”;

32) uchyla się art. 45;

33) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. O wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczę pokrzywdzony pozostaje, jeżeli złożyli wniosek, o którym mowa w art. 168a Kodeksu karnego wykonawczego.”;

34) uchyla się art. 49;

35) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. W przypadku objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego sąd penitencjarny z urzędu uchyla zezwolenie na odbycie tej kary w tym systemie, co nie stoi na przeszkodzie jednoczesnemu udzieleniu zezwolenia na odbycie kary łącznej pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli zachodzą warunki określone w art. 6 ust. 1.”;

36) w art. 52:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na postanowienie sądu penitencjarnego, o którym mowa w art. 44 ust. 1, zażalenie przysługuje skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia.”;

b) uchyla się ust. 2;

37) art. 53 i 54 otrzymują brzmienie:

„Art. 53. Na postanowienie sądu penitencjarnego o odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, przysługuje zażalenie skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o udzielenie zezwolenia; przepis art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 54. Ponowny wniosek skazanego lub jego obrońcy o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, w tej samej sprawie złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia o odmowie udzielenia tego zezwolenia pozostawia się bez rozpoznania.”;

38) w art. 55:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach związanych z wykonaniem postanowienia o udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego i jego uchyleniem właściwy jest sąd, w okręgu którego

kara jest wykonywana, z wyjątkiem uchylenia zezwolenia z powodów, o których mowa w art. 17 ust. 1, kiedy to właściwym jest sąd penitencjarny, który zezwolenia udzielił.”,

b) uchyla się ust. 3;

39) art. 56 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 56. 1. Czynności związane z organizowaniem i kontrolowaniem wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego wykonują sądowy kurator zawodowy, podmiot prowadzący centralę monitorowania i upoważniony podmiot dozoru.
2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powierza się sądowemu kuratorowi zawodowemu tego sądu, w okręgu którego ta kara jest lub ma być wykonywana.
3. Zadaniem sądowego kuratora zawodowego jest pomoc w readaptacji społecznej skazanego. Kontrola ścisłego wykonywania przez skazanego nałożonych na niego obowiązków i poleceń ma na celu wychowawcze oddziaływanie i zapobieganie powrotowi do przestępstwa.
4. Sądowy kurator zawodowy, któremu powierzono czynności określone w ust. 1, nawiązuje niezwłocznie kontakt ze skazanym, informując go o jego obowiązkach i uprawnieniach.
5. Sądowy kurator zawodowy może składać wnioski o ustanowienie, rozszerzenie lub zmianę obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 2, albo o zwolnienie od wykonywania tych obowiązków.”;

40) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W zakresie czynności, o których mowa w art. 56 ust. 1, sądowy kurator zawodowy, podmiot prowadzący centralę monitorowania oraz upoważniony podmiot dozoru wykonują polecenia sędziego penitencjarnego; upoważniony podmiot dozoru jest również organem uprawnionym do wykonywania orzeczeń.”;

41) w art. 58 uchyla się ust. 3;

42) w art. 59:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Czynności materialno-techniczne powierzone upoważnionemu podmiotowi dozoru lub podmiotowi prowadzącemu centralę monitorowania polegają na kontroli przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Podmiot prowadzący centralę monitorowania jest obowiązany rejestrować każde zdarzenie polegające na przerwaniu lub nawiązaniu łączności między środkami technicznymi oraz każdą manipulację, a także wy-

czerpanie się wewnętrznego źródła zasilania, zwane dalej „zdarzeniem podlegającym rejestracji”.”;

43) art. 60 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 60. 1. Podmiot prowadzący centralę monitorowania przechowuje i archiwizuje dane osobowe oraz informacje zarejestrowane w związku z wykonywaniem czynności materialno-technicznych, o których mowa w art. 59, w sposób zapewniający bezpieczeństwo przechowywanych danych i informacji.
2. Dane i informacje, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący centralę monitorowania jest obowiązany przechowywać przez okres 2 lat od chwili zakończenia wykonywania kary przez skazanego.
3. W przypadku zaprzestania działalności przez podmiot prowadzący centralę monitorowania dane i informacje, o których mowa w ust. 1, przechowuje podmiot wskazany przez Ministra Sprawiedliwości.
4. Podmiot prowadzący centralę monitorowania usuwa dane i informacje, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po upływie okresu ich przechowywania.
5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób archiwizowania oraz sposób i tryb usuwania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, mając w szczególności na względzie potrzebę zapewnienia ochrony tych danych i informacji przed dostępem osób nieuprawnionych oraz prawidłowe zabezpieczenie tych danych i informacji.”;

44) art. 61 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 61. Dane osobowe oraz informacje zarejestrowane w związku z kontrolą przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, a także obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby, mogą być ujawnione Policji oraz przetwarzane przez Policję, wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw lub przestępstw skarbowych.”;

45) art. 62 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 62. Przedstawicielem upoważnionego podmiotu dozoru lub podmiotu prowadzącego centralę monitorowania wykonującym czynności, o których mowa w art. 59, oraz osobą nadzorującą ich wykonanie zatrudnioną w upoważnionym podmiocie dozoru lub w podmiocie prowadzącym centralę monitorowania może być obywatel polski o nieposzlakowanej opinii, który nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, korzystający z pełni praw publicznych i cywilnych, posiadający co najmniej średnie wykształcenie oraz odpowiednie kwalifikacje zawodowe, w szczególności udokumentowaną w stopniu co najmniej podstawowym wiedzę w

zakresie budowy i funkcjonowania urządzeń elektronicznych oraz instalacji i systemów, które zawierają podzespoły elektryczne lub elektroniczne.”;

46) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Podmiot prowadzący centralę monitorowania jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sądowego kuratora zawodowego oraz sędziego penitencjarnego o każdym zdarzeniu podlegającym rejestracji.”;

47) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Upoważniony podmiot dozoru jest obowiązany do niezwłocznego usuwania uchybień stwierdzonych w funkcjonowaniu środków technicznych niezbędnych do wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.”;

48) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Skazany, a także osoby wymienione w art. 11 ust. 1 mają obowiązek współdziałać w tym zakresie, a zwłaszcza umożliwić upoważnionemu podmiotowi dozoru wejście do pomieszczeń, w których przebywają, lub na stanowiącą ich własność lub będącą w ich zarządzie nieruchomość, budynek lub obiekt.”;

49) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. 1. Przed kontrolą techniczną przeprowadzającą kontrolę przedstawiciel upoważnionego podmiotu dozoru okazuje skazanemu oraz osobom, o których mowa w art. 11 ust. 1, dokument identyfikujący go jako osobę uprawnioną do przeprowadzenia kontroli, wystawiony przez upoważniony podmiot dozoru.

2. Na czynności kontrolne osobom, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz skazanemu przysługuje skarga do sędziego penitencjarnego.”;

50) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, w zakresie czynności materialno-technicznych, skazany może bezpośrednio zwracać się do upoważnionego podmiotu dozoru, podmiotu prowadzącego centralę monitorowania lub sądowego kuratora zawodowego ze sprawami związanymi z wykonywaniem tej kary.”;

b) uchyla się ust. 2;

51) uchyla się art. 71 i 72;

52) w art. 73:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sąd penitencjarny lub sądowy kurator zawodowy mogą żądać od skazanego, również telefonicznie, wyjaśnień dotyczących przebiegu od-

bywania kary, a w przypadku zainstalowania stacjonarnego urządzenia monitorującego – również za pomocą tego urządzenia.”,

c) uchyla się ust. 4;

53) w art. 82 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis art. 26 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

54) uchyla się art. 87;

55) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego stosuje się także po upływie okresu obowiązywania ustawy w sprawach, w których sąd penitencjarny wydał chociażby nieprawomocne orzeczenie o zezwoleniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1.”.

Art. 2.

Przepis art. 34 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym ma zastosowanie do skazanych, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy odbyli albo odbywają karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.